

φοβερώτερον δέ οὐ γὰρ δέφθηται τὸ βέλπι-
 στον, ὡς παρ' ἐν ταῖς αἰσθηταῖς, ἀλλ' ἔτι ἐχθροῦσι
 οὐδὲ, ὡς παρ' ἀψυχρον συμβαδῆναι πρὸς ἐμψυχρον,
 πότερον κρείμουν· ἀσινετέρα γὰρ ἢ φιλότητις
 αἰεὶ, ἢ τὰ μὴ ἔχοντος ἀρχῶν ὃ ἢ νοῦ, ἀρχῆ. πα-
 ρεπλήστον οὐδὲ τὸ συμβαδῆναι ἀδίκαια πρὸς
 αἰσθητων ἀδικον ἔστι γὰρ ὡς ἐκείτερον κρείμουν
 μωροπλάσια γὰρ ἀπὸ κρείων ποιήσεν αἰσθη-
 τος κεινός, θνητοῦ.

Κεφάλαιον ζ.

Περὶ δὲ τὰς δι' ἀφῆς καὶ γούστας ἡδο-
 νὰς καὶ λύπας, καὶ ὀπιθυμίας καὶ φυγῆς,
 περὶ αἷς ἢ τε ἀκόλασια καὶ ἢ σωφροσύνη δια-
 κρίθη πρὸς τὴν, ἔστι μὲν οὕτω, ἔχρη, ὡς ἢ πᾶ-
 ρα καὶ ὧν οἱ πολλοὶ κρείττους ἔστι ἢ κεραιῖν,
 καὶ ὧν οἱ πολλοὶ ἡλίους τούτων εἶ, ὃ μὲν, περὶ
 ἡδονῶν, ἀκραιότερός, ὃ εἶ, ἢ κεραιῖν ὃ ἢ περὶ λύ-
 πας, μαλακός ὃ ἢ, κεραιῖνός. μεταξὺ δὲ ἢ ἢ
 πλείων ἔχεις, καὶ εἰ βέβαιον μᾶλλον πρὸς
 τὰς χεῖρας. ἐπεὶ δὲ ἔνια ἢ ἡδονῶν, ἀναγ-
 κῆ καὶ εἰς αἰ δὲ, οὐ, καὶ μέχρι πινός αἰ δὲ ὑ-
 περβολαί, ἢ, ὡς ἢ αἰ ἐκλείψῃ ὁμοίως ἢ καὶ περὶ
 ὀπιθυμίας ἐχθρὸν καὶ λύπας ὃ μὲν τὰς ὑπερβολὰς
 διακρίνει ἢ ἡδονῶν, ἢ κεραιῖν ὑπερβολῶν, ἢ διὰ
 πρῶτον, καὶ δι' αὐταῖς, καὶ μηδὲν δὲ ἔτε-
 ρον ὑπερβαῖνον, ἀκόλαστον ἀνάγκη γὰρ τῶ-
 ν μὴ εἶναι ματαμειλητόν ὡς αἰατος ὃ ἢ ἐλ-
 λειπνός ὃ ἀντικεινός ὃ ἢ μέσος, ὃ σφύρον ὃ-
 μοίως ἢ καὶ ὃ φύζων τὰς σωματικὰς λύπας,
 μὴ δὲ ἢ τῶν, διὰ δὲ πρῶτον. ἢ ἢ μὴ
 πρῶτον μὲν, ὡς ἢ ἀναγνῶν, διὰ τὸ ἢ ἡδονῶν ὃ
 ἢ, διὰ τὸ φύζων τῶν λύπων, τῶν ὑπὸ τῆς ἢ-
 πθυμίας ὡς διαφέρεισιν ἀνάγκη. παντὶ
 δὲ ἀνδρὶ χεῖρον εἶναι, εἰ πρὸς μὴ ὀπιθυ-
 μίῳ, ἢ ἢ ἢ, πρῶτον πᾶσι, ἢ εἰ σφό-
 δρα ὀπιθυμῶν καὶ εἰ μὴ ὀργισμένος τύποι,
 ἢ εἰ ὀργισμένος πᾶσι γὰρ ἀνδρὶ, ἐν πᾶσι
 οἷς διὰ ὃ ἀκόλαστος, χεῖρον τῶ ἀκρατοῦ. ἢ ἢ
 δὲ λέχθῶντων, τὸ μὲν, μαλακός εἶδος μᾶλλον
 ὃ εἶ, ἀκόλαστος. αἰ πᾶσι δὲ, τῶ μὲν ἀκρα-
 τοῦ, ὃ ἐκραιότερός τῶ ἢ μαλακός ὃ κεραιῖνός.

sed horribilius tamen. Neq. n. corruptū est
 in illis, id quod est optimum, quomodo in
 homine, sed eo carent. Simile igitur est, ut
 si inanimū cum animato conferatur, ut
 trum sit peius. Innocentior enim minū-
 que perniciofa semper improbitas eius
 est, quod principium non habet. Mens au-
 tem principium est. Simile igitur est, ut si
 iniustitiam cum homine iniusto confe-
 ras. Nam fieri potest, ut utrumque altero
 sit peius. In finitīs certē partibus plura ma-
 la intulerit homo vitiosus & improbus,
 quā fera.

CAPVT VII.

In voluptatibus autem & doloribus, que
 ita ut & gustatu percipiuntur, itēque
 in earum cupiditatibus & fugis (in quibus
 temperantia & intemperantia supra posi-
 ta est) potest quis ita affectus esse, ut e-
 tiam ab eis vincatur, quibus plerique sunt
 superiores: potest rursus fieri, ut etiam eas
 vincat, a quibus vulgus superatur. Horum
 autem is qui a voluptatibus vincitur, in-
 continens: qui voluptatum victor est, con-
 tinens: & qui doloribus est inferior, fra-
 ctus & mollis: qui superior, patiens dicen-
 dus est. Sunt autem maximæ partis homi-
 num habitus inter hos interiecti, quamuis
 ad vitiosos magis vergere videantur.
 Quoniam autem voluptates aliæ sunt ne-
 cessariæ, aliæ non necessariæ, & illæ qui-
 dem usque ad aliquem finem necessariæ:
 earum verò neque nimium, neque parum
 sunt necessariæ (similitérque de cupidita-
 tibus & doloribus est sentiendum) qui iu-
 cunditates aut immoderatas, aut immo-
 deratè sequitur, si propterea quòd consi-
 lium cepit huiusmodi, & propter ipsas,
 non propter aliud quicquam, quòd ex eis
 redeat, is intemperans est. Hunc enim ne-
 cesse est non facile factorum suorum pen-
 nitere. Itaque insanabilis est. Nam qui ita
 natura comparatus est, ut enim non peni-
 teat, is ad sanitatem nunquam revertitur.
 Qui autem modum deserit in expetendis
 voluptatibus huic opponitur. At medius,
 temperans nominatur. Similitérque in-
 temperans est, qui dolores corporis fugis
 non quia vincatur, sed quia consilium ce-
 perit ita viuendi. Eorum autem qui con-
 silium non ceperunt ita viuendi, alius propter voluptatem quouis impellitur: alius
 quia dolorem fugit, ex cupiditate nascentem. Itaque inter se differunt. Nemo est au-
 tem, cui nō videatur deterior is, qui nulla aut leui cupiditate affectus, turpe aliquid
 admittat, quā qui vehementi: & qui non iratus alterum pulset, quā qui idem faci-
 at ira incitatus. Quid enim faceret commotus ac perturbatus? Itaque deterior est
 incontinente, intemperans. Eorum igitur qui supra a nobis dicti sunt, alter magis
 est mollis, alter incontinens. Opponitur autē incontinenti continens molli patiens:

filium non ceperunt ita viuendi, alius propter voluptatem quouis impellitur: alius
 quia dolorem fugit, ex cupiditate nascentem. Itaque inter se differunt. Nemo est au-
 tem, cui nō videatur deterior is, qui nulla aut leui cupiditate affectus, turpe aliquid
 admittat, quā qui vehementi: & qui non iratus alterum pulset, quā qui idem faci-
 at ira incitatus. Quid enim faceret commotus ac perturbatus? Itaque deterior est
 incontinente, intemperans. Eorum igitur qui supra a nobis dicti sunt, alter magis
 est mollis, alter incontinens. Opponitur autē incontinenti continens molli patiens: